

EWANJELIJON (31) sb n

-ie- (26), -ge- (5); ew- (29), eu- (1), ev- (1); ewanielion : ewanielion *BudNT* (17 : 11).

Teksty nie oznaczają é oraz ó; oba e jasne (tak w ewanjelija); a jasne.

sg N ewanjelijon (6). ◊ G ewanjelijonu (10). ◊ D ewanjelijonowi (1). ◊ A ewanielion (12). ◊ L ewanielionie (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Dobra nowina, wiadomość; nauka Nowego Testamentu głoszona przez Chrystusa, apostołów i kościół katolicki; evangelium PołAnt [ewanjelija – τὸ εὐαγγέλιον proprie sonat bonum nuntium sic vulgo Evangelium dicitur historia de Christo Domino, cuius initium ducitur a nuntio caelesti Cn] (21) : POczętek dobrego pofelstwa (marg) Al. Ewanielionu (-) Iezufa Ckriřtá fyná Bożego BudNT G8, przedm d [2 r.], 1.Cor 9/23, 15/1, t3v; Euánelion po Grecku, ieřt dobra nowiná, ábo wefołe pofelstwo. WujNT 15 marg.*

ewanjelijon czego [= o czym] (2): iesli co inego zdrowey náuce íprzećiwiá fię. Ktora ieřt wedle Ewanielionu flawy błogofławione⁸⁰ Bogá ktore mi ieřt zwierżono. BudNT 1.Tim 1/11, Matth 4/23.

Zwroty: »powiedáć (a. opowiedáć, przepowiedáć) ewanjelijon; przepowiedanie ewanjelijonu« (7; 1): A choć Ewanielion powiedam/ niemáľz mnie pochwały. Bo mię potrzebá nalega. Bo biádá mnie ieslibym Ewan-ielionu [!] nie opowiedáľ [si non evangelizavero] BudNT 1.Cor 9/16; abym nie náźbył wżywał tey władze w (przepowiedáni) Ewanielionu. BudNT 1.Cor 9/17 [18], Matth 4/23, 1. Cor 9/17 [18], Gal 4/13, Act 8/24 [25], 14/21 [20].

»ewanjelijon przyjáć« (1): gľufzy fľyřzą/ martwi powřtáią/ a vbodzy Ewanielion przyimúią [pauperes evangelizantur]. BudNT Matth 11/5.

Wyrażenia: »ewanjelijon boże« (1): Abył był fľugą Iefufa Chriřtá miedzy narody offiáruiąc Ewanielion Boże [evangelium Dei] BudNT Rom 15/16.

»ewanjelijon Chrystusowe« (1): Abych przepowiedáiąc Ewanielion bez kofřtu pořtánowiľ Ewanielion Chriřtuřowe [evangelium Christi] BudNT 1.Cor 9/17 [18].

»ewanjelijon krolestwa« (1): Y obchodził wřzytkę Gáľileą Iefus vćząc wřzkoľach iych/ y przepowiedáiąc Ewanielion krolestwá [evangelium regni] BudNT Matth 4/23

Szereg: »czas ewanjelijonu to jest czas wesoly« (1): będzie fię mu teź zdáło żeby mogli przemienić czały y zakon (marg) To ieřt/ będzie fię oto prácowáć/ iákoby čás Ewanielionu/ to ieřt/ čás wefoły obroćił wpogáńřtwo. (-) BudBib I 442a.

W przeni (1) :

Wyrażenie: »więźenie ewanjelijonu« (1): áby mi zá cię pořľugował w więźeniu Ewanielionu [in vinculis evangelii] BudNT Philem 1/13.

2. *Działalność i nauka Chrystusa spisana przez apostołów w 4 pierwszych księgach Nowego Testamentu lub w księgach noszących nazwę ewangelii apokryficznych (9) : MurzNT 1; Co ieřt Ewánelion Pátrż w przypiskach ná końcu. BudNT A marg, przedm d.*

Tytuły: »ewanjelijon (řw.) Mateusza, Łukasza, Johana (řw.), wedľug (a. wedle) Mateusza (a. Marka)« (4 : 2): Ták fię Łáćinřki tłumáćz ná przodku Ewán-ielionu Ioháná ř: omyliľ BudNT przedm C; Ewanielion wedľuk Marká. BudNT G8, przedm b6v marg, A, F8v řp, a4v.

3. Czynność głoszenia ewangelii; evangelium PolAnt (1) :

Zwrot: »usługować do ewanjelijonu« (1): Włzák doświadczenie iego wiećie/ iż iako oycu dziećię/
włługował mi do Ewánielionu [*servivit in evangelium*]. *BudNT Philipp 2/22.*

Cf EWANJELIJA, EWANJELIJUM

TG